

המיסה של שוברט

דניאל גלאי (1945) < התאומות
פרנץ שוברט (1828-1797) < מיסה בסול מז'ור
הפסקה

חיים פרמונט (1950) < ישמעאל, ישמעאל
אנטוניו ויואלדי (1741-1678) < גלוריה

ישי שטקלר מנצח | קלייר מגנאגי סופרן | אלון הררי קונטרבסו
דייד לוין טנור | נועם היינץ לוונשטיין בס | מקהלת זמרי קולגיום תל אביב | שמואל עצמון קריין

שמואל עצמון קריין

עלה ארצה מפולין ב-1948. אחרי חניכות בתיאטרון "אהל", שיחק שנים בתיאטרון הלאומי "הבימה". היה בין מייסדי תיאטרון האוונגרד "זווית" ומנהלו. במסגרת "שלושת השמוליקים" (עם שמואל רודנסקי ושמואל סגל) הופיע בארץ ובעולם במופעי יידיש. ב-1987 הקים את יידישפיל, תיאטרון המשמר את שפת יידיש ותרבותה. הוא זכה בפרס התיאטרון הישראלי על מפעל חיים (2003), אות מופת מטעם ליונס ישראל על תרומתו לשימור שפת יידיש (2011) ואות הוקרה מאיגוד אמני ישראל על תרומתו לתרבות הישראלית (2012).

דניאל גלאי מלחין

עלה ארצה מארגנטינה ב-1965. הוא בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל אביב ואוניברסיטת שיקגו. מוריו לקומפוזיציה היו יוסף טל, אבל ארליך, לאון שידלובסקי ורלף שפי. בנגינת פסנתר השתלם אצל אריה ורדי ויהלי וגמן. הוא הלחין ארבע סימפוניות וחבר אופרות קאמריות ויצירות מוסיקליות לפואמות של אורי צבי גרינברג ופרץ מרקיש, ולטקסטים של יהודה עמיחי, ברונו שולץ, צבי כנר, רבקה בסמן בן-חיים ואחרים. דניאל גלאי זכה בפרס ראש הממשלה למלחינים לשנת תשס"ט.

חיים פרמונט מלחין

בוגר האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים ואוניברסיטת פנסילבניה. בירושלים למד קומפוזיציה אצל מרק קופיטמן, ובארה"ב אצל ריצ'ארד וורניק וג'ורג' קראמב. הוא זכה בפרס מרגלית, בפרס רוזנבלום לאמנויות הבמה, בארבעה פרסי אקו"ם - ובהם פרס על מפעל חיים - ובפרס ראש הממשלה למלחינים לשנת תשנ"ו. יצירותיו - מוסיקה קאמרית, ווקאלית, סימפונית, אופרות ומוסיקה לקולנוע, לתיאטרון ולמולטי-מדיה - בוצעו על ידי גופי מוסיקה בישראל ובעולם. מ-1985 הוא נמנה עם סגל מורי האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

ישי שטקלר מנצח

בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בת"א והקולג' המלכותי למוסיקה בלונדון. כיהן לאורך עשור כמנצח הבית באופרה הישראלית, ובמהלכו ניצח על יותר מ-30 הפקות, ובהן נבוקו, טוסקה, לה טרוויאטה, יבגני אוניגין, לה בואם, כרמן, פאוסט ומדאם באטרפליי. זה 13 שנה הוא מנצח מקהלת ביה"ס תלמה ילין, ומ-2014 הוא המנהל האמנותי והמנצח הראשי של מקהלת זמרי קולגיום תל אביב. ישי ניצח על רוב התזמורות בארץ, וכן על תזמורות בצרפת, באיטליה, בספרד, בגרמניה, בברזיל, ברומניה ובדרום-קוריאה.

קלייר מגנאגי סופרן

הופיעה בתפקידים ראשיים באופרה הישראלית ובבתי אופרה בפינלנד ובאסטוניה, בקריית המוסיקה בפריס, בתיאטרון קאן, בפסטיבל ישראל, בפסטיבל ריינסברג שבאוסטריה, ובסירי המופע הקומדיה השטנית לצד השחקן ג'ון מלקוביץ' בארה"ב וישראל. קלייר שרה עם כל התזמורות החשובות בישראל, וכן עם הפילהרמונית של בְּרֶמֶן, הסימפוניות של ברלין ושל אֶלְסְטֶר, תזמורת האמנויות הפורחות, תזמורת האקדמיה הווינאית ובפסטיבלים יוקרתיים: פסטיבל אינטונציות בברלין, פסטיבל אקס'אן-פרובנס ופסטיבל פוטסדאם.

אלון הררי קונטרבסו טנור

סיים בהצטיינות לימודי תואר שני בביה"ס למוסיקה בוכמן-מהטה באוניברסיטת ת"א, היה חבר בסטודיו האופרה הישראלית וזכה בפרס "התגלית הצעירה" בתחרות ע"ש הילדה צאדק בווינה. הוא גילם תפקידים אופראיים רבים באופרות של הנדל, גלוק ופֶרְסֶל והוא זמר אורטוריות מבוקש. לצד הופעותיו באופרה הישראלית ובפסטיבל האופרה במצדה, שר בבתי אופרה ובפסטיבלים בליטא, בפינלנד ובגרמניה. בקונצרטים הופיע עם הפילהרמונית של ורשה, התזמורת והמקהלה של רדיו קלן ואנסמבל בארוקֶןֶרְק בהמבורג.

התאומות

יצירה מאת דניאל גלאי
למילים של
אברהם סוצקבר

הסיפור התאומות כלול בקובץ הסיפורים "האקווריום הירוק" של אחד מגדולי הסופרים והמשוררים בשפת יידיש, אברהם סוצקבר (1913-2010)*. הסיפור מספר את סיפורן של הדס'ל, כנרת, ואחותה התאומה גרוניה במחנה ריכוז. לפי פקודת מפקד המחנה זיגפריד הוך, משתתפת הדס'ל - עם תזמורת אסירי המחנה - בביצוע הסימפוניה השלישית ("ארואיקה") של בטהובן. בהיותו שבע רצון מן הביצוע, משליך מפקד המחנה קליפות תפוזים לנגנים. הם קופצים לתפוס את השלל היקר המזדמן להם, מלבד הדס'ל, הניצבת במקומה בגאווה, כאשר הכינור צמוד לגופה. כעונש על הזלזול בו זיגפריד הוך מחליט להוציאה להורג. גרוניה מנסה להתייצב במקום אחותה, אך נסיונה נכשל. בתום המלחמה גרוניה יוצאת למסע ארוך ומפרך, כדי ללכוד את מפקד המחנה, החי תחת זהויות בדויות ביבשות שונות.

מיסה בסול מז'ור ד' 167

מאת פרנץ שוברט

את המיסה הזאת, השנייה פרי עטו, כתב שוברט בתוך שבוע אחד במרס 1815 (והוא בן 18), והיא הושמעה בכנסיית ליכטנשטיין בווינה, לא רחוק מבית המלחין. פרק הקיריה הפותח, מתנגן בשקט ובפסטורליות ונשמע כמביע תחנון. בסיומי פרקי האמונה גלוריה וקרדו ניתן היה לצפות אולי לפוגות - אך הן נעדרות. לעומת זאת יש פוגאטו במשפט ה"הושע־נא" בסיום הסנקטוס. פרק הקרדו, שאיננו מעורר עניין מיוחד אצל מלחינים רבים, מקורי מאוד במיסה הזאת של שוברט שעיצב אותו כמזמור קצר וסגפני החוזר שוב ושוב בהתפתחות דינמית רצופת שינויים, והוא נע כעמוד אקורדים, המלווים במצעד ריתמי של התזמורת. הקרדו נבנה אט־אט מן השקט אל הדרמטי, אחרי הפסקת נשימה השקט חוזר והמילה "אמן" מושרת בפיאניסימו. מינוריות הפרק אניוס דאי משרטטת את תוגת הסבל של הצלוב, ובקשת השלום Dona nobis pacem קצרה, פשוטה וכנה כתפילה מלאת כוונה.

ישמעאל, ישמעאל

יצירה למקהלה
ולתזמורת כלי קשת
מאת חיים פרמונט
על פי שיר של ש' שלום

בשירו של ש' שלום (1904-1990), פונה יצחק אל ישמעאל ומביע כמיהה לשלום בין שני האחים ובין הלאומים יוצאי חלציהם. את כיסופו מביע יצחק בבאר לחי רועי, שם הבטיח האל להגר, כי בנה יהא "פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון". השיר הוא אחת הקריאות הנרגשות לשלום שנכתבו באזורנו העקוב מדם. הסכסוך מוגדר בפיקחון: ריב בין אחים מוכי שרב וטרופי רוח. יצחק קורא לאחיו לגול עמו את האבן מפי הבאר, כדי להשקות את העדרים ולשוב לחיים, במקום להתמיד במריבות נצח. גרסה ראשונית הולחנה ב-2003 בהזמנת בית הספר התיכון "בליך" ברמת גן ובוצעה על ידי מקהלת "בליך" ותזמורת כלי הקשת של רמת גן בניצוח אביב רון. גרסה מחודשת, למקהלה מעורבת ולתזמורת כלי קשת, נכתבה ב-2007 בהזמנת בית ספר "תלמה ילין". בהיות היצירה כתובה לזמרים ולנגנים צעירים, היא מנסה לשלב בין סגנונות ומרקמים מגוונים: מהרמוניה כרומאטית ליניארית של סוף המאה ה-19, דרך מרקם ניאורקלאסי של המאה ה-18, ועד למונודיה ומודאליות "מזרח תיכונית".

גלוריה

פרק מפרקי
המיסה הקתולית
מאת אנטוניו ויואלדי

"גלוריה" היא בלי ספק יצירתו המקהלתית המפורסמת ביותר של "הכומר הג'ינג'י", כפי שכונה ויואלדי בחיבה יתרה בפי אנשי ונציה, שבבית היתומים העירוני שלה "בית ההארה רביהחסד" (אוספדלה דלה פֵיטָה), שימש במשך עשורים כנר, מורה למוסיקה, מנצח ומלחין. מאות יצירות כליות וקוליות חיבר ויואלדי למען תזמורת הנערות ומקהלת הנערות של המוסד, שני גופי מוסיקה מזהירים. היצירה מהווה חטיבה אחת, של 12 פסוקים במיסה הקתולית. כל פסוק (או חצי־פסוק) מהווה קנטטה בפני עצמה. המלודיות היפות, המקצבים הערים והאווירה שטופת השמש של הגלוריה הם שהעניקו ליצירה את פופולריותה הרבה.

*נולד בוויילנה, בה החל לכתוב. במלחמת העולם השנייה לחם עם הפרטיזנים ואחריה העיד במשפטי נירנברג. ב-1947 הגיע לתל אביב. יסד וערך את כתב העת "שרשרת הזהב" (די גאלדענע קייט). חתן פרס ישראל ל-1985.